14/05/2023

Στη Μητέρα- Του Μητροπολίτη Βρυούλων

/ Γνώμες

Μια και η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου καθιερώθηκε παγκόσμια, να τιμάται το ιερό όνομα της μητέρας, θέλησα να αφιερώσω λίγα λόγια καρδιάς, στη μητέρα που έφυγε για τον ουρανό, στη μητέρα που είναι ακόμα ανάμεσά μας, αλλά και στην υποψήφια μητέρα. Ατέλειωτη η σειρά από μανάδες, από όλες τις φυλές, όλα τα χρώματα. Όλες ίδιες οι μονάδες της γης! Όμως, οι

μανάδες του τόπου μας, έχουν πάρει την κάψα της αγάπης τους και το ρυτιδιασμένο πρόσωπό τους, από την καυτή πέτρα της γης μας.

Όλα τα χρόνια, αλλά και σήμερα, μέσα στη λαίλαπα των θλίψεων, των δοκιμασιών, αλλά και της απομόνωσης, κανένας δεν τόλμησε να αμφισβητήσει τη μητέρα. Την ταπεινή αυτή δουλεύτρα, πού δεν έχει οχτάωρο, δεν έχει ασφάλιση, δεν έχει ΙΚΑ για την προσφορά της, που δεν έχει ακόμα και τα παιδιά της τελικά, γιατί ξέρει πώς τα ετοιμάζει για να της φύγουν μια μέρα, όταν θα φτιάξουν δικά τους σπιτικά. Είναι το πρόσωπο που έμαθε μόνο να δίνει και όχι να παίρνει. Πιό πολλές είναι οι πίκρες που εισπράττει, παρά οι χαρές . Πόσο δικαιολογημένο είναι αυτό που λέει ο Καμπούρογλου!

Δίκαια ονομάζουμε τη γη μητέρα, γιατί ενώ την ποδοπατούμε, αυτή δεν παύει να μας δίνει καρπούς και άνθη ». Βλέπω αυτή την ώρα τα σοφά βαθιά μάτια της, που έχουν πολλές φορές ψιχάλες βροχής. Σαν άνθρωπος έχει και αυτή τα δικά της προβλήματα. Όμως πάντα, το θεωρεί φυσικό, να περιμένει πότε τα παιδιά της θα την πάρουν τηλέφωνο, για να της πουν τις οικογενειακές τους γκρίνιες, τις οικονομικές τους δυσκολίες και τότε αυτή, θα ξεχάσει την πίεσή της και τις εξετάσεις που της παρήγγειλε να κάνει ο γιατρός. Έμαθε μόνο να δίνει και να προσεύχεται για τους άλλους και να ξεχνά πολλές φορές να προσευχηθεί στο Θεό για τον εαυτό της. Δεν θα ξεχάσω, τι μου είπε μια άρρωστη μάνα που την επισκέφθηκα στο νοσοκομείο πριν χρόνια στην Αυστραλία.

(Προσευχήσου να γίνεις καλά), της είπα. Γέλασε! Προσεύχομαι, Πάτερ, μου είπε, μα πού να προλάβεις τόσο κόσμο! Βάλε παιδιά, βάλε άντρα, βάλε εγγόνια, βάλε να πεις Ευχαριστώ στο Θεό για τις χαρές που τους έδωσε. Βάλε να παρακαλέσεις για τις πίκρες τους. Πού να προλάβεις να παρακαλέσεις για λόγου σου); Θυμάμαι όμως πιο πολύ και συγκινήθηκα, με το πώς τελείωσε. (Να παρακαλέσω Πάτερ να πάω στον Παράδεισο » ; Μα να δεν έρθουν εκεί τα παιδιά μου, τι να τον κάνω τον Παράδεισο»: Αυτή είναι η μάνα! Εσείς μανάδες που φύγατε στον Ουρανό: Πόσες φορές με αργές κινήσεις ανάβατε το καντήλι στην Εικόνα της Παναγιάς και εκεί οι δύο μανάδες, η μάνα του ουρανού η Παναγία και η μάνα της γης, πιάνατε κουβέντα. Και αφού έλεγε η μάνα της γης
και την άκουγε υπομονετικά η άλλη, η μάνα του ουρανού, γινόταν μια αλλαγή: Στυλωνότανε η μάνα μας, έπαιρνε κουράγιο από την άλλη την πιο πικραμένη μάνα, που είδε το παιδί της πάνω στο Σταυρό και λέγοντάς της Ευχαριστώ, ξαναγύριζε στην καθημερινή πάλη της. Μάνα του Ουρανού και μάνα της γης και οι δύο έμαθαν να μεσολαβούν, να καταλαβαίνουν, να συγχωρούν. Να ζεις μάνα σήμερα, σου

φιλάμε τα κουρασμένα χέρια σου, πού αν δεν το ξέρεις κρατάνε τον κόσμο μας και σου λέμε ευχαριστώ.

Να έχεις φύγει στον Ουρανό, ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΝΑ ΕΧΕΙΣ. Εκ μέρους όλων σας που χάσατε τις μητέρες σας τις λέω τη Μητέρα, σου φιλώ ευλαβικά το μάρμαρο του Τάφου σου και σου λέω μέσα από την καρδιά μου με πολύ ευγνωμοσύνη ένα μεγάλο ευχαριστώ, και σου δηλώνω, πώς ότι έγινα και όπου πρόκοψα, το χρωστάω πρώτα στο Θεό και μετά σε Εσένα.

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ: Το παραπάνω μεγάλου ειδικού βάρους και πνευματικού φορτίου κείμενο, κοσμεί την συλλογή μου «Αξιόλογα Κείμεναν και είναι του Σεβασμιοτάτου Βρυούλων και Παντελεήμονα. Ουσιαστικά τιμάται αυτή που έχει κάνει τα περισσότερα πράγματα για εμάς στη ζωή μας. Η εορτή καθιερώθηκε από την Ανω Τζάρβις το 1963 στην βιογόνια των ΗΠΑ. Στην Ελλάδα η Ορθόδοξη Εκκλησία συνδυάζει τον εορτασμό με την Υπαπαντή του Κυρίου (2 Φεβρουαρίου).

ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Μια και η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου καθιερώθηκε παγκόσμια, να τιμάται το ιερό όνομα της μητέρας, θέλησα να αφιερώσω λίγα λόγια καρδιάς ,στη μητέρα που έφυγε για τον ουρανό, στη μητέρα που είναι ακόμα ανάμεσά μας, αλλά και στην υποψήφια μητέρα. Ατέλειωτη η σειρά από μανάδες, από όλες τις φυλές, όλα τα χρώματα. Όλες ίδιες οι μανάδες της γης! Όμως, οι μανάδες του τόπου μας, έχουν πάρει την κάψα της αγάπης τους και το ρυτιδιασμένο πρόσωπό τους, από την καυτή πέτρα της γης μας. Όλα τα χρόνια, αλλά και σήμερα, μέσα στη λαίλαπα των θλίψεων, των δοκιμασιών, αλλά και τής απομόνωσης, κανένας δεν τόλμησε να αμφισβητήσει τη μητέρα. Την ταπεινή αυτή δουλεύτρα, πού *δεν* έχει οχτάωρο, δεν έχει ασφάλιση, δεν έχει ΙΚΑ για την προσφορά της, που δεν έχει ακόμα και τα παιδιά της τελικά, γιατί ξέρει πώς τα ετοιμάζει για να της φύγουν μια μέρα, όταν θα φτιάξουν δικά τους σπιτικά. Είναι το πρόσωπο που έμαθε μόνο να δίνει και όχι να παίρνει. Πιό πολλές είναι οι πίκρες που εισπράττει, παρά οι χαρές . Πόσο δικαιολογημένο είναι αυτό που λέει ο Καμπούρογλου!

Δίκαια ονομάζουμε τη γη μητέρα, γιατί ενώ την ποδοπατούμε, αυτή δεν παύει να μας δίνει καρπούς και άνθη ». Βλέπω αυτή την ώρα τα σοφά βαθιά μάτια της, που έχουν πολλές φορές ψιχάλες βροχής.

Σαν άνθρωπος έχει και αυτή τα δικά της προβλήματα. Όμως πάντα, το θεωρεί φυσικό, να περιμένει πότε **τα παιδιά της** θα την πάρουν τηλέφωνο, για να της πουν τις οικογενειακές τους γκρίνιες, τις οικονομικές τους δυσκολίες και τότε αυτή, θα ξεχάσει την πίεσή της και τις εξετάσεις που της παρήγγειλε να κάνει ο γιατρός. Έμαθε μόνο να δίνει και να προσεύχεται για τους άλλους και να ξεχνά πολλές φορές να προσευχηθεί στο Θεό **για** τον εαυτό **της.** Δεν **θα** ξεχάσω, τι μου είπε μια άρρωστη μάνα που την επισκέφθηκα στο νοσοκομείο πριν χρόνια στην Αυστραλία. (Προσευχήσου να γίνεις καλά) ,της είπα. Γέλασε! Προσεύχομαι, Πάτερ, μου είπε, μα πού να προλάβεις τόσο κόσμο! Βάλε παιδιά, βάλε άντρα, βάλε εγγόνια, βάλε να πεις Ευχαριστώ στο Θεό για τις χαρές που τους έδωσε. Βάλε να παρακαλέσεις για τις πίκρες τους. Πού να προλάβεις να παρακαλέσεις για λόγου σου); Θυμάμαι όμως πιο πολύ και συγκινήθηκα, με το πώς τελείωσε: (Να παρακαλέσω Πάτερ να πάω στον Παράδεισο » ; Μα να δεν έρθουν εκεί τα παιδιά μου, τι να τον κάνω τον Παράδεισο»; Αυτή είναι η μάνα! Εσείς μανάδες που φύγατε στον Ουρανό: Πόσες φορές με αργές κινήσεις ανάβατε το καντήλι στην Εικόνα Της Παναγιάς και **εκεί, οι δύο μανάδες, η μάνα του ουρανού η Παναγία και η μάνα της γης, πιάνατε κουβέντα**. Και αφού έλεγε η μάνα της γης και την άκουγε υπομονετικά η άλλη, η μάνα του ουρανού, γινόταν μια αλλαγή: Στυλωνότανε η μάνα μας, έπαιρνε κουράγιο από την άλλη ,την πιο πικραμένη μάνα, που είδε το παιδί της πάνω στο Σταυρό και λέγοντάς της Ευχαριστώ, ξαναγύριζε στην καθημερινή πάλη της. Μάνα του Ουρανού και μάνα της γης και οι δύο έμαθαν να μεσολαβούν, να καταλαβαίνουν, να συγχωρούν. Να ζεις μάνα σήμερα , σου φιλάμε τα κουρασμένα χέρια σου, πού αν δεν το ξέρεις κρατάνε τον κόσμο μας και σου λέμε ευχαριστώ.

Να έχεις φύγει στον Ουρανό, ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΝΑ ΕΧΕΙΣ. Εκ μέρους όλων σας που χάσατε τις μητέρες σας τις λέω :

Μητέρα, σου φιλώ ευλαβικά το μάρμαρο του Τάφου σου και σου λέω μέσα από την καρδιά μου με πολύ ευγνωμοσύνη ένα μεγάλο ευχαριστώ, και σου δηλώνω, πώς ότι έγινα και όπου πρόκοψα, το χρωστάω πρώτα στο Θεό και μετά σε Εσένα.

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ: Το παραπάνω μεγάλου ειδικού βάρους και πνευματικού φορτίου κείμενο, κοσμεί την συλλογή μου **«Αξιόλογα Κείμενα»** και είναι του Σεβασμιοτάτου Βρυούλων κκ **Παντελεήμονα**. Ουσιαστικά τιμάται αυτή που έχει κάνει τα περισσότερα πράγματα για εμάς στη ζωή μας. Η εορτή καθιερώθηκε από την Ανν Τζάρβις το 1908 στην Βιργίνια των ΗΠΑ. Στην Ελλάδα η Ορθόδοξη Εκκλησία συνδυάζει τον εορτασμό με την Υπαπαντή του Κυρίου (2 Φεβρουαρίου). Ε.Π.Φ.